

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2016. uputio cour du travail de Mons (Belgija) – Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro protiv Crewlink Ltd.

(Predmet C-168/16)

(2016/C 191/22)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Mons

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro

Druga stranka u postupku: Crewlink Ltd

Prethodna pitanja

Uzimajući u obzir:

- zahtjeve predvidljivosti rješenja i pravne sigurnosti na kojima se temeljilo usvajanje pravila u području sudske nadležnosti i izvršenja sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima iz Konvencije od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL1972, L 299, str. 32.) kako je izmijenjena Ugovorom od 29. studenoga 1996. o pristupanju Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske (SL 1997, 915, str. 1.) pod nazivom „Briselski ugovor” kao i Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001, L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., sv. 3., str. 30.) (vidjeti osobito presudu od 19. srpnja 2012., Mahamdia, C-154/11, t. 44. i 46.),
- posebnosti europskog sustava navigacije u zrakoplovstvu u okviru kojeg članovi posade koji rade za zračnog prijevoznika čije se sjedište nalazi u jednoj od država članica i koje je toj kompaniji na raspolaganje stavio drugi poduzetnik čije je sjedište u toj istoj državi, koji svakodnevno prelijeću teritorij Europske unije krećući iz domaće baze koja se, kao u ovom predmetu, može nalaziti u drugoj državi članici Unije,
- posebne okolnosti ovog spora kako su opisane u obrazloženju ove presude,
- kriterij koji proizlazi iz pojma „domaće baze” (kako je definiran u Prilogu III Uredbi (EEZ) br. 3922/91), koji koristi Uredba (EZ) br. 883/2004 za utvrđivanje socijalnog zakonodavstva primjenjivog na članove letačke posade i kabinske posade od 28. lipnja 2012.,
- zaključke na temelju sudske prakse koju je razvio Sud Europske Unije prema presudama navedenim u razlozima obrazloženju ove presude,

može li se pojam „mjesto u kojemu zaposlenik obično obavlja posao” iz članka 19. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. tumačiti na način da je usporediv s pojmom „domaće baze” definiranom u Prilogu III. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3922/91 od 16. prosinca 1991. kao „mjesto koje prijevoznik imenuje za člana posade iz kojega član posade obično započinje i na kojem završava trajanje dužnosti ili seriju trajanja dužnosti i gdje, u normalnim okolnostima, prijevoznik nije odgovoran za smještaj dotičnog člana posade” u svrhu utvrđivanja države ugovornice (i, na taj način, njezine nadležnosti) na čijem državnom području zaposlenici obično obavljaju svoj posao kada su ti zaposlenici zaposleni kao članovi posade društva, na koje se primjenjuje pravo jedne od država članica Unije, koje se bavi međunarodnim zračnim prijevozom putnika na cijeloj teritoriji Europske unije, s obzirom na to da je ta poveznica, izvedena iz „domaće baze”, u smislu „stvarnog središta radnog odnosa”, uzimajući u obzir to da radnici na tom mjestu sustavno započinju i završavaju radni dan organizirajući tamo svoj svakodnevni rad i u blizini kojeg, za vrijeme trajanja ugovora tijekom kojeg su se stavili na raspolaganje aviokompaniji, zadržavaju svoje stvarno boravište, kriterij koji istodobno predstavlja najizravniju vezu sa državom ugovornicom i osigurava najprimjereniju zaštitu slabije strane u ugovornom odnosu?